

skellige grupper, som man gerne vil vise hensyn, kommer op imod hinanden, og det er jo typisk den situation her for os. Den ene side er fødevarer og sundhed og hygiejne, som vi selvfølgelig vil tage hensyn til. Vi støttede de dele af fødevarereloven, som vi synes fremmede det hensyn. Det andet hensyn er så det, vi i Kristeligt Folkeparti kalder »Frivilligdanmark«. Det er faktisk noget, vi ofrer meget opmærksomhed og er utrolig glade for, og vi støtter på alle de måder, vi kan komme af sted med, dem, der vil gøre et stykke frivilligt arbejde.

Den tredje gruppering er så de selvstændige erhvervsdrivende, som også er en gruppe, vi føler os kaldet til at tage os lidt af. De problemer har Venstre ikke i den sag her. De har valgt den ene gruppe – de frivillige – og det er jo helt fint, men så glemmer man jo, synes jeg, fuldstændig de andre grupperinger. Og der synes vi egentlig, at det, som man er nået til i den seneste bekendtgørelse om de her kurser om hygiejnekravene, lander i en passende balance. Man kunne faktisk godt være kritisk over for, at de arrangementer som bliver afholdt en gang imellem, var fritaget for de her hygiejnekrav, for det er jo ikke meget sjovere at blive syg sådan et sted end i et almindeligt cafeteria. Men det er altså et udslag af den balance, som man synes, der skal være i det her. Det kunne man være kritisk over for.

Det er rigtigt, som en tidligere ordfører sagde, at der er stor folkelig opbakning til det synspunkt, som Venstre fremfører i den sag her. Det kan selvfølgelig også være årsagen til, at de gør det, og det er der ikke noget ufint i, den slags kan politikere jo faktisk finde på. Men vi ved også, hvor hurtigt en stemning kan vende. Der skal ikke mere end et par uheldige tilfælde til, et enkelt lig på bordet for at sige det så groft, før den stemning vender fuldstændig, og så vil vi i hvert fald kunne anlages for, at vi ikke havde gjort noget ved det her. Så let er en folkestemning jo at vende, og vi vil ikke ret gerne have, at det er det, der skal til for at vende folkestemningen. Så hellere prøve at tage ansvar for det, så langt som vi kan på det tidspunkt her.

Så alt i alt kan vi bestemt ikke tilslutte os Venstres beslutningsforslag. Vi synes faktisk, at det, som ministeren er nået frem til, har en helt udmærket balance. Og de der kurser, som folk så skal på, som jo altså ikke koster dem så skrækkelig meget, og som kan gennemføres over et par aftener fra kl. 7 til kl. 11, det er dog

til at overse. Så er folk da fri for at se fjernsyn i den tid.

Det kunne da også være, at de kunne have fornøjelse af det i deres liv i øvrigt, ud over mens de lige står og sælger burgere og pølser. Det kunne være, at det tilførte dem en viden om nogle faktiske forhold, som kunne have betydning for dem og deres forhold til andre mennesker med hensyn til hygiejne osv. På den måde kan man vel også være med til at fremme en god udvikling på det område. Så vi synes, at det, ministeren lander på, er helt fint.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Dansk idrætsliv kan kun fungere ved hjælp af en masse frivillig arbejdskraft til at hjælpe på alle områder. Danske idrætsforeninger, det gælder alle, kæmper daglig for at få frivillig arbejdskraft til at hjælpe med alt det praktiske lige fra det ene til det andet. Også til at få nogle til at stå og sælge to pølser og et stykke brød og en cola.

Salget af de to pølser og den cola kan måske være med til, at økonomien lige kan hænge sammen ved det pågældende arrangement. Derfor er det mere alvorligt end som så for idrætsforeningerne, at man nu kræver, at de mennesker skal gennemgå et kursus. Det er rigtigt, at det er lempet en del, fra vi så de første forslag, men de frivillige skal under alle omstændigheder bruge noget af deres fritid på at lære at sælge de to pølser og et stykke brød.

Der er nævnt i bemærkningerne til det her beslutningsforslag, at allerede det første år skal 35.000 gennemgå sådanne kurser. Der er også nævnt, at det vil koste 70 mio. kr. Om det tal er rigtigt, er der forskellige meninger om, men det er heller ikke det, jeg ser som det værste. Det værste ved, at man skal nu til at gennemgå et kursus overhovedet, er, at det vil rykke ved hele mentaliteten med hensyn til at lave et stykke frivilligt arbejde i de forskellige idrætsforeninger.

Det er, som jeg har sagt, et stort problem allerede, men begynder vi nu fra lovgivningsmagtens side at stille krav om, at man skal gennemgå et hygiejnekursus, i det tilfælde her for at sælge de to pølser, ja, så bliver jeg bange for, at der også kommer andre ting. Derfor vil det rykke ved hele den danske mentalitet med hensyn til at gå ind i et frivilligt arbejde i idrætsforeningerne. Det er det, jeg ser som det mest alvorlige, for hvis det begynder at rykke ved